

מהי אמונה? מהיכן היא נובעת?

1. שיר השירים ד, ח: תְּשׁוּרִי [תְּשׁוּרִי] מְרַאשׁ אֶמְנָה – שְׁמוֹת רַבָּה כַּג: הוּא אַבְרָהָם רֹאשׁ לַמַּאֲמִינִים.

ספר העיקרים א, יט: האמונה בדבר הוא הצטייר הדבר בנפש ציור חזק עד שלא תשער הנפש

בסתירתו בשום פנים - אף אם לא יודע דרך האימות בו.

ספר המאמרים תרפב עמוד קצ: אמונה מלשון אמת, כמו באחי יוסף שסיפרו לו שהם היו י"ב אחים

והאחד איננו ועוד אחד נשאר עם אביהם הזקן בארץ כנען, והשיב להם דכאשר יעשו כך וכך אז

'ויאמנו דבריהם' – שהמציאות תקיים את הציור שציירו לו.

2. **בראשית יב:** ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך:

[בתמורה לך]: ואעשך לגוי גדול, ואברכך, ואגדלה שמך והיה ברכה, ואברכה מברכך ומקללך אזור.

רש"י: 'לך לך' – [כמו לך בשבילך] להנאתך ולטובתך, ושם 'אעשך לגוי גדול' - כאן אי אתה זוכה

לבנים. ועוד שאודיע טבעך בעולם [אפרסם גדולתך]. ואברכך – בממון.

רמב"ם פירוש המשניות אבות ה, ג: עשרה ניסיונות שנתנסה אברהם אבינו כולם כתובים בכתוב:

א. הגרות, באמרו יתברך 'לך לך מארצך'. ב. הרעב אשר נמצא בארץ כנען בבואו שם. ג. חמס

המצרים עליו בהילקח שרה לפרעה. ד. הילחמו בארבעה מלכים. ה. לקחו הגר לאשה אחר שנואש

להוליד משרה. ו. המילה אשר צווה בה בימי הזקנה. ז. חמס מלך גרר עליו בלקחו שרה גם כן. ח.

גירוש הגר אחר הבנות ממנה. ט. הרחקת בנו ישמעאל ... וכבר העיד הכתוב איך היה קשה בעיניו

הדבר הזה באמרו 'וירע מאוד בעיני אברהם'. י. עקידת יצחק על המזבח.

3. **רמב"ן כב א, יב:** עניין הניסיון... להוציא הדבר מן הכוח אל הפועל ... מתחילה הייתה יראתו בכוח

ולא יצא לפועל ... ועתה נודעה במעשה והיה זכותו שלם.

התוועדיות הרבי מליובאוויטש תשמה א/113: כשאשה נתקלת בקושי מסוים בביצוע חובותיה

האלוקיות, יש לכך הסבר מובן מאליו: או שהקושי מופרז [בעיניה] ... ואם הוא באמת בלתי רגיל,

מהווה עובדה זו הוכחה שהקב"ה העניק לה כוחות בלתי רגילים - היכולים לבוא לידי גילוי רק על

ידי התמודדות או ניסיון מיוחדים במינם.

4. **אברבנאל ראש אמנה פרק ד:** טעה טעות גמורה מי שמנה את הפסוק 'אנכי ה' אלוקיך' כמצוה

[להאמין במציאות ה'], לפי שהמצווה היא מן המצטרף [תוצאה מכך שיש מצווה המצוה] ולא תצויר

בזולת אלוה מצווה ידוע, ולכן כאשר נניח את מציאות האל-כמצווה, כבר נניח אמונת מציאות האל-

קודמת לאמונת מציאות האל-ל – וכל זה בתכלית הביטול והגנות.

5. **בראשית א:** ויאמר אלוקים תוצא הארץ נפש חיה למינה, בהמה ורמש וחיתו ארץ למינה, ויהי כן.

בראשית ב: וייצר ה' אלוקים את האדם עפר מן האדמה וייפח באפיו נשמת חיים. **רש"י:** עשאו מן

התחתונים ומן העליונים גוף מן התחתונים ונשמה מן העליונים.

ספר התניא פרק ב: ונפש השנית בישראל היא חלק אלוה ממעל ממש, כמו שכתוב: וייפח באפיו

נשמת חיים ... וכמ"ש בזהר מאן דנפח מתוכיה נפח, פירוש מתוכיותו ומפנימיותו, שתוכיות ופנימיות

החיות שבאדם מוציא בנפחתו בכוח.

ספר מאה שערים (כט, א): אמר רבנו הזקן: מהי נשמה? השערי תשובה לרבנו יונה כתב: 'יודעת את

ריבונה' ואחר כך אמר: 'מכרת את ריבונה' [כמו הכרת דבר דר]. ואני הוספתי 'חלק אלוה ממעל'.

בראשית רבה לט: ויאמר ה' אל אברם לך לך מארצך - משל לאחד שהיה עובר ממקום למקום וראה

בירה אחת דולקת באש, אמר: אפשר בירה זו בלא מנהיג [שאינו מכבה האש]?! הציץ עליו בעל

הבירה: אני הוא בעל הבירה. כך היה אברהם אבינו אומר: אפשר העולם הזה בלא מנהיג?! הציץ עליו

הקב"ה ואמר: אני הוא בעל העולם. **גבורות ה' פ"ט:** האדם היודע דבר בהשגתו

ובידיעתו, הידיעה הזאת היא ידיעת האדם ומה שהוא מאמין בו – הוא מצד ה' יתברך הוא מאמין.